

JAROMĚŘICKÝ LEták Farnosti

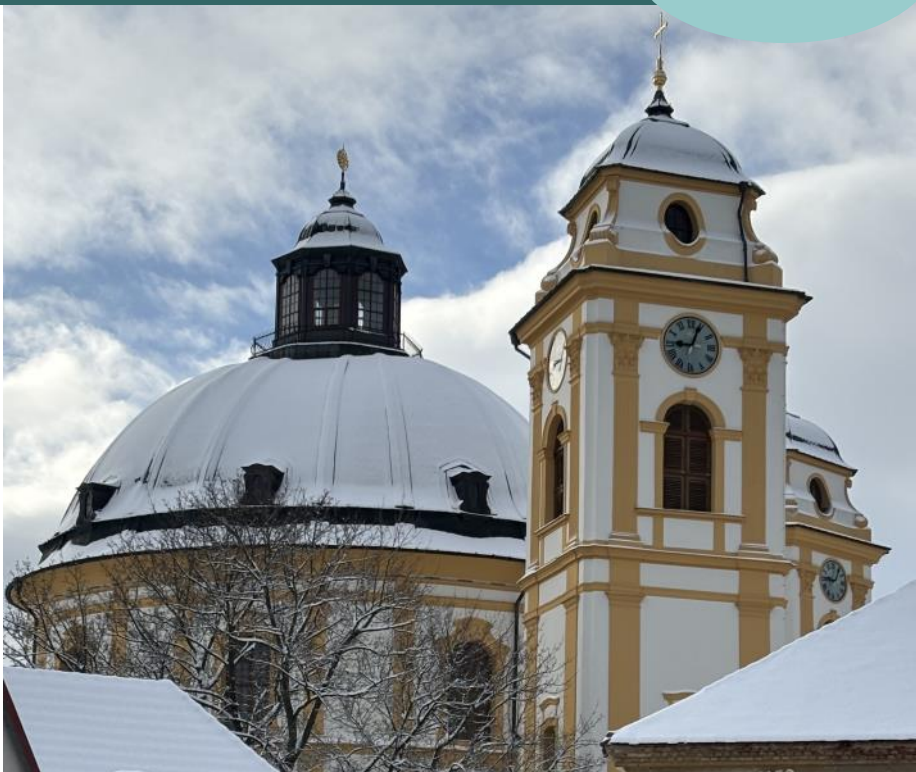
LEF

Číslo 254

1. 3. - 19. 4. 2026

Kalendář:

- ♦ každou neděli v 18:00 hod.
zkouška chrámového sboru v LD
- ♦ 1. 3. Sbírka na opravy a podporu
pastorace
- ♦ 6. 3. bude otec Tomáš navštěvovat
nemocné
- ♦ 7. 3. v 10 hod. žehnání nových
bytů v Myslibořicích
- ♦ 7. 3. v 17 hod. v kostele
sv. Markéty pobožnost 1. soboty
- ♦ 11. 3. v 18 hod. Chvály v kostele
sv. Markéty
- ♦ 3. 4. bude otec Tomáš navštěvovat
nemocné
- ♦ 3. 4. v 15 hod. Křížová cesta
v zámeckém parku
- ♦ 5. 4. Sbírka na opravy a podporu
pastorace
- ♦ 15. 4. v 18 hod. Chvály v kostele
sv. Markéty
- ♦ 16. 4. v 9 hod. rekolekce v kostele
sv. Markéty

Modlitba za půst

Dej, ať se postí naše srdce: ať se umí zříct všeho, co nás vzdaluje
od tvé lásky, Pane, a ať se spojí s tebou hlouběji a upřímněji.

Dej, ať se postí naše pýcha i všechny naše nároky i naše
pomstychtivost. Ať se stáváme pokornější a ať v nás
zakoření jediná ambice: sloužit ti.

Dej, ať se postí naše vášně, náš hlad líbit se a naše žízeň
po bohatství; naše posedlost chamtivostí a násilím, aby naši
jedinou touhou bylo líbit se ti ve všem.

Dej, ať se postí naše já, příliš zaměřené na sebe - ten zatvrzelý
egoista, který chce, aby všechno sloužilo k jeho prospěchu:
ať umí zapomenout na sebe, schovat se a darovat se.

Dej, ať se postí náš jazyk, příliš živý a rychlý v odpovědích,
přísný v soudech a tvrdý v obraně, někdy pohrdavý:
ať vyjadřuje pouze úctu a dobrotu.

Ať půst duše a všechny naše snahy zlepšit se vystoupí k tobě jako
důstojná oběť a naše radost z tebe ať je čistější a hlubší. Amen.

převzato z <https://www.modlitba.cz/aktuality/modlitba-za-pust>

Jsmo na webu!

www.farnostjaromerice.cz

Mimo farnost

- ◆ 5. 3. v 16:20 hod. setkání redaktorů a spolupracovníků z farností na Petrově
- ◆ 12. 4. v 15 hod. Muzikál Na Život ve Velké Bíteši
- ◆ 31. 3. v 18 hod. Žďárské pašije „Půjdeme společně?“, Žďár nad Sázavou

!!! Hledá se LEF redaktor !!!

Pokud máš zájem podílet se na přípravě farního zpravodaje, přihlas se u otce Tomáše, nebo na tel. 608558266.

Těšíme se na Tebe!

Setkání MM babičky**a vytrvalé modlení za Ukrajinu čtvrtým rokem**

- ◆ každou středu v 17:00 hod. v Lidovém domě se modlíme za naše děti a vnoučata

TERMÍNY SCHOLIČKY:

- ◆ 10. 3. 2026
- ◆ 24. 3. 2026
- ◆ 7. 4. 2026

- od 17:00 hod. v kostele sv. Markéty (bývalá dětská kaple)

TERMÍNY SCHOLY:

- ◆ 3. 3. 2026
- ◆ 17. 3. 2026
- ◆ 31. 3. 2026

- od 16:45 hod. v kostele sv. Markéty (bývalá dětská kaple)

Úvodní slovo**Moji milí farníci,**

srdečně vás zdravím na stránkách našeho farního zpravodaje.

Do letošní postní doby jsem mohl vstoupit v mimořádném prostředí Svaté země. Doprovodil jsem svého přítele, kněze otce Pavla Lazárka, na začátku jeho pěší pouti Izraelem, kterou – dá-li Pán – zakončí o Velikonocích v Jeruzalémě. Společně jsme navštívili mnohá svatá místa a mohli zakusit i krásu jarně rozkvetlé pouště. Člověk si tam znovu uvědomí, jak Bůh promlouvá v tichu, jednoduchosti a otevřenosti srdce.

Velmi mě oslovila nově instalovaná socha mistra Olivy z Velehradu, umístěná v Nazaretě naproti vstupu do baziliky Navštívení. Zobrazuje Pannu Marii, která drží malé dítě a zároveň je podává světu. Je to silný symbol daru a otevřenosti. A je krásné vědět, že právě na tak významném místě pro celý křesťanský svět stojí dílo moravského autora.

Také náš kostel letos obohatí nové umělecké dílo. Na přání brněnského biskupa Pavla Konzubla bude v našem kostele v Jaroměřicích instalován relikviář s ostatky nově blahorečených mučedníků P. Jana Buly a P. Václava Drboly. Autorem je opět mistr Oliva a relikviář vzniká ve spolupráci se slévárnou v Tupesích u Velehradu. Přesný termín instalace zatím neznáme, ale včas vás budu informovat.

Rád bych vás zároveň pozval v sobotu 6. června do Brna na slavnost blahorečení těchto mučedníků. Půjde o významný okamžik v novodobé historii brněnské diecéze. Z naší farnosti bude vypraven autobus. Podrobnosti najdete na www.buladrbola.cz.

Další radostnou událost prožijeme v sobotu 7. března v Myslibořicích. V 10.00 hodin zde děkan Miloš Mičánek z Moravských Budějovic požehná šest nových bytů pro potřebné, které vznikly na místě bývalé fary.

Mám z tohoto projektu upřímnou radost. Místo, které bylo kdysi téměř odepsané, se proměnilo v prostor nového začátku pro lidi, kteří potřebují pomoc a stabilitu. **Farní dům svaté Anežky vás zve na den otevřených dveří 7. 3. v 10.00 hodin – přijďte se podívat a sdílet tuto radost s námi.**

Děkuji všem, kdo se na tomto díle podíleli – svou prací, modlitbou i finanční podporou. Bez vás by se tento projekt nemohl uskutečnit.

Po požehnání bude dům brzy obydlen novými nájemníky, kteří splnili podmínky sociálního bydlení. Kapacita je již naplněna. V letošním roce nás ještě čekají úpravy okolí domu, zahrady i veřejného prostoru před farou.

Těším se na další společnou cestu tímto rokem. Ať je to rok, ve kterém budeme nejen budovat domy, ale především upevňovat společenství a důvěru v Boží vedení.

S vděčností a požehnáním

Váš otec Tomáš

Jestli trpíš... (Guy Gilbert - Křížová cesta)

Dobře víš, že utrpení tě může postihnout kdykoli a kdekoli.

jestli jsi v průšvih, jestli se ti nic nedaří, jestli tě tvoje láska opustila, jestli tě tvůj nejlepší přítel zradil, jestli jsi nemocný, jestli jsi postižený, jestli jsi osamělý, jestli... tak si spolu projdeme Křížovou cestu.

Jestli se ti všechno daří,
jestli máš lásku a práci,
jestli úžasně vypadáš,
jestli se tvá budoucnost vyjasňuje,
jestli je tvůj život pohádkou,

prosím tě, projdeme si spolu Křížovou cestu.

Nejsi natvrdlý. Dobře víš, že utrpení tě může postihnout kdykoli a kdekoli. Proživej tuto Křížovou cestu se všemi těmi, kteří nemají to štěstí jako ty.

Utrpení, to znám...

Díky mému povolání vychovatele a poslání kněze se již třicet dva let nacházím v samém srdci utrpení a jsem za to velmi rád. „Ten chlap není normální,“ řekneš si. „Ne, tak to vůbec není.“ Protože stále vidím zjevující se záři Vzkříšení. A vím, že musím utrpením projít. Je to naprosté tajemství, v první řadě pro mě. Mým povoláním vychovatele je utrpení ulehčovat. Mým posláním kněze je udělovat Kristovo odpuštění, které veškeré utrpení odstraňuje, povznáší a očišťuje.

Odtud pramení má radost!

Mou nepřekonatelnou silou je, že víc než v cokoli jiného věřím, že on trpěl daleko víc, než si lze vůbec představit, pro mě, pro tebe.

To mě drží.

To mě vždycky znovu postaví na nohy.

To mi dodává životní sílu, která křísí mé šedesát dva let staré kosti.

Neexistuje nic, co by mi na této dlouhé cestě, na této neustálé Křížové cestě vzalo odvahy. Církev mě na ní požádala, abych žil v kontaktu s mladými, kteří trpí víc, než je vůbec možné. Křesťan musí v utrpení a zkouškách najít důvody pro to, aby šel ještě výš, ještě dál, ještě hloub. S Kristem. Kříž je symbolem každého křesťana.

„Odporné,“ říkají ti, kdo vidí pouze umučeného chlapa, který skončil svůj život v hrozných mukách. Vznesený kříž, který mi dává každý den sílu k tomu, abych překonával sám sebe. Kráčet vpřed a nepřestávat vidět v sobě, v tobě, toto světlo Vzkříšení, které mě čtyřicet hodin denně vybízí dávat vše, aby se již zde na zemi, uprostřed nesčetných křížů, budoval ráj lásky.

Jdu do toho, ty taky.

Jdeme do toho všichni.

Křížová cesta nám v tom pomůže.

Byl jsem na koupališti s jedním z mých darebáků, pěkně svalnatým. Najednou si všimnu, že má na svých svalnatých zádech vytetovaný nádherný úryvek evangelia. Kolem kříže, který byl přes celé jeho apollónské svaly, se dalo zřetelně číst: „*On trpěl dřív než já.*“ Nikdy jsem s ním o tom nemluvil. Znal jsem jeho strašnou životní cestu, na niž jsem ho v jeho bojích doprovázel z vězení do vězení. A najednou jsem chápal, že si skrze příšerné dětství a dospívání uvědomil, že jeho utrpení nikdy nebylo zbytečné. Protože je snášel s tím, kdo mu řekl, určitě ve skrytu jeho srdce a vězeňské cely, že je láska a že s ním je vždy – když trpí, když si zoufá a když už nemůže dál. A právě tehdy úplně nejvíc.

Cílem Křížové cesty není nic jiného než...

... následovat Krista na jeho kalvárii.

... a proniknout do hloubky tohoto nesnesitelného utrpení.

Pronikneme do něj společně. A na konci uvidíš světlo, které tě zcela promění...

(převzato z: <https://www.vira.cz/texty/knihovna/kapitoly/jestli-trpis?rNo=1>)

Liturgické texty

2. neděle postní

1. čtení: Gn 12,1-4a

2. čtení: 2Tim 1,8b-10

Evangelium: Mt 17,1-9

3. neděle postní

1. čtení: Ex 17,3-7

2. čtení: Rim 5,1-2.5-8

Evangelium: Jan 4,5-42

4. neděle postní

1. čtení: 1Sam 16,6-7.10-13a

2. čtení: Ef 5,8-14

Evangelium: Jan 9,1-41

5. neděle postní

1. čtení: Ez 37,12-14

2. čtení: Rim 8,8-11

Evangelium: Jan 11,1-45

6. neděle postní - Květná neděle

1. čtení: Iz 50,4-7

2. čtení: Flp 2,6-11

Evangelium: Mt 26,14-27,66

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

1. čtení: Sk 10,34a.37-43

2. čtení: Kol 3,1-4

Evangelium: Jan 20,1-9

2. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 2,42-47

2. čtení: 1Pt 1,3-9

Evangelium: Jan 20,19-31

3. neděle velikonoční

1. čtení: Sk 2,14.22-28

2. čtení: 1Pt 1,17-21

Evangelium: Lk 24,13-35

Přes poušť' nás Bůh vede ke svobodě

Poušť' je prostorem, v němž můžeme dozrávat. Přijměme postní dobu jako silný a účinný čas milosti, kdy se k nám znovu obrací Boží slovo: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z otroctví“. (Z poselství papeže Františka pro postní dobu 2024.)

Každý si v sobě neseme nějaká tíživá pouta

Když se náš Bůh zjevuje, sděluje nám svobodu: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví“ (Ex 20,2). Takto začíná Desatero dané Mojžíšovi na hoře Sinaj. Lid dobře ví, o jakém vyvedení Bůh mluví. Zkušenost otroctví je totiž stále vtíštěná do jeho těla. Desatero přikázání dostávají Izraelité na poušti jako cestu ke svobodě. Říkáme-li jim „přikázání“, zdůrazňujeme tím sílu lásky, s níž Bůh vychovává svůj lid. Je to vskutku rázná výzva, výzva ke svobodě. Nezavrhuje se jedinou událostí, ale dozrává na cestě.

Poušť' se stává místem obnovené lásky

Stejně jako Izraelité na poušti stále v sobě nesli Egypt – neboť často oplakávali minulost a reptali proti nebi a proti Mojžíšovi – tak i dnes v sobě Boží lid nosí tíživá pouta a musí se rozhodnout je odhodit. Uvědomujeme si to, když nám chybí naděje a bloudíme životem jako pustinou, bez zaslíbené země, ke které bychom měli společně směřovat.

Postní doba je časem milosti, kdy se poušť' znovu stává místem první lásky (srov. Oz 2,16-17). Bůh vychovává svůj lid, aby vyšel z otroctví a zakusil přechod ze smrti do života. Jako ženich nás znovu přitahuje zpět k sobě a šeptá našemu srdci slova lásky.

Bůh vidí, slyší a zná naše bolesti

Exodus z otroctví ke svobodě není abstraktní cesta. Aby byl i náš půst konkrétní, je třeba nejprve chtít vidět reálnou skutečnost. Když Hospodin v hořícím keři přitáhl Mojžíše a promluvil k němu, projevil se jako Bůh, který vidí a především naslouchá:

„Viděl jsem utrpení svého lidu, který je v Egyptě, slyšel jsem jejich nářek na biřice; ano, znám jejich bolesti. Proto jsem sestoupil, abych je vysvobodil z ruky Egyptanů a vyvedl je z oné země do země úrodné a širé, do země oplývající mlékem a medem“ (Ex 3,7-8).

I dnes doléhá k nebi výkřik tolika utlačovaných bratrů a sester. Ptejme se sami sebe: Doléhá i k nám? Otřásá i námi? Dojímá nás? Mnoho okolností nás vzdaluje jedny od druhých a popírá bratrství, které nás dříve spojovalo.

Postní cesta se stane konkrétní tehdy, když je znovu uslyšíme a přiznáme si, že jsme stále ještě pod nadvládou faraona. Je to ovládnutí, které nás vyčerpává a činí necitlivými. Je to model růstu, který nás rozděluje a krade

nám naši budoucnost. Země, vzduch a voda jsou jím znečištěny, ale i duše jsou jím nakaženy. Ačkoli křtem začalo naše osvobození, stále v nás zůstává nevysvětlitelný stesk po otroctví. Je to jako být přitahováni k jistotě již odmítnutých věcí na úkor svobody.

Svět se zdá být neproměnitelný

Chtěl bych upozornit na důležitý detail v příběhu z Exodu: je to Bůh, kdo vidí, kdo je pohnut a kdo osvobozuje, a nikoli Izrael, kdo o to žádá. Faraon totiž zhasí i sny, krade nebe a způsobuje, že svět, v němž je pošlapávána důstojnost a jsou popírány autentické svazky, se zdá být neproměnitelný. Daří se mu totiž připoutat člověka k sobě.

Ptejme se sami sebe: Toužím po novém světě? Jsem ochoten se vymanit z kompromisů s tím starým? Svědectví velkého počtu těch, kdo pracují pro mír a spravedlnost, mě stále více přesvědčuje, že to, co je třeba odsoudit, je nedostatek naděje. Je to překážka ve snění, němý výkřik, který sahá až do nebe a dojímá Boží Srdce. Podobá se onomu stesku po otroctví, který ochromuje Izrael na poušti a brání mu v postupu vpřed. Exodus může být přerušen; jinak si nelze vysvětlit, proč lidstvo, které dospělo na práh všeobecného bratrství a na úroveň vědeckého, technického, kulturního a právního rozvoje schopného zaručit důstojnost všem, stále tápe v temnotách nerovností a konfliktů.

Postní doba je silný čas milosti

Bůh z nás ale není unavený! Přijměme postní dobu jako silný a účinný čas milosti, kdy se k nám znovu obrací jeho slovo: „Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví“ (Ex 20,2). Je to čas obrácení, čas svobody. Sám Ježíš, jak si každoročně připomínáme o první neděli postní, byl Duchem veden na poušť, aby tam byl podroben zkoušce svobody. Po čtyřicet dní bude před námi a s námi. On je vtělený Syn.

Na rozdíl od faraona nás Bůh nechce mít jako poddané, ale dcery a syny. Poušť' je prostorem, v němž může naše svoboda dozrát v osobní rozhodnutí neupadnout zpět do otroctví. V postní době nacházíme nová kritéria pro posuzování a nacházíme společenství, s nímž se můžeme vydat na cestu, po níž jsme ještě nikdy nešli.

Hrozivější než faraon jsou modly

To s sebou nese boj. Kniha Exodus a Ježíšova pokušení na poušti nám o tom hovoří jasně. Hlasu Boha, který říká: „Ty jsi můj milovaný Syn“ (Mk 1,11) a „Nebudeš mít jiné bohy mimo mne“ (Ex 20,3), se staví na odpor lži nepřítel. Hrozivější než faraon jsou modly. Moci všechno, být všemi uznáváni, mít nad všemi navrch; svůdnost této lži v sobě pociťuje každý člověk.

(pokračování na stránce 5)

Je to stará cesta. Můžeme se tímto způsobem připoutávat k penězům, k určitým plánům, myšlenkám, cílům, ke svému postavení, k tradici a dokonce i k určitým lidem. Místo aby nás posouvaly, tak nás paralyzují.

Místo toho aby nás spojovaly, staví nás proti sobě. Existuje však nové lidstvo, lid malých a pokorných, kteří nepodlehli vábení lží. Zatímco modly činí ty, kdo jim slouží, němými, slepými, hluchými a nepohyblivými (srov. Ž 114,4), lidé chudí duchem jsou okamžitě otevření a připravení; jsou tichou silou dobra, která ozdravuje a udržuje svět.

V postní době jednat znamená také zastavit se

Je čas jednat; a v postní době jednat znamená také zastavit se. Zastavit se v modlitbě, abychom přijali Boží slovo a zůstali stát jako Samaritán před zraněným bratrem. Láska k Bohu a k bližnímu je jedna a tatáž láska. Nemít jiné bohy znamená zastavit se v Boží přítomnosti u těla bližního. Proto modlitba, almužna a půst nejsou trojím nezávislým konáním, ale jediným hnutím otevřenosti a vyprazdňování: pryč s modlami, které nás tíží, pryč s náklonnostmi, které nás uvěžňují. Pak se ochablé a osamocené srdce znovu probudí. Tedy zpomalit a zastavit se.

Kontemplativní rozměr života, který nám postní doba umožní znovu objevit, zmobilizuje nové síly. V Boží přítomnosti se staneme sestrami a bratry a druhé budeme vnímat s novou intenzitou; místo lidí hrozcích a nepřátelských najdeme společníce a společníky na cestě. To je Boží sen, ona zaslíbená země, k níž směřujeme, když vyjdeme z otroctví.

Úsvit nové naděje pro ztracené lidstvo

Do té míry, do jaké bude tato postní doba časem

obrácení, pocitů ztracené lidstvo impuls tvořivosti a úsvit nové naděje. Chtěl bych vám říci, stejně jako mladým lidem, s nimiž jsem se setkal loni v létě v Lisabonu:

„Hleďte a riskujte, hleďte a riskujte. V tomto okamžiku dějin jsou výzvy obrovské a sténání bolestné. Jsme svědky rozkouskované třetí světové války. Přijměme však riziko a uvědomme si, že nejsme v agónii, ale při porodu; ne na konci, ale na začátku velkého představení. Chce to odvalu takto uvažovat“.

(papež František ke studentům 3.8.2023)

Je to odvaha k obrácení, k vystoupení z otroctví. Víra a láska drží za ruku dítě, jímž je naděje. Učí ji chodit a zároveň ona je táhne kupředu.

Žehnám vám všem i vašemu postnímu putování.

*Z poselství papeže Františka pro postní dobu 2024.
Redakčně upraveno, zkráceno, doplněno mezititulky.
Zdroj: cbk.cirkev.cz.*

Něco pro děti k postní době

Vylušti postní výzvu podle klíče. Poté se nad vyluštěnou větou zamysli a napiš nebo nakresli, co můžeme udělat pro to, aby se tato slova stala součástí našeho života.

A	Á	B	C	Č	D	Ď	E	Ě	Ě	F	G	H	I
													

Í	J	K	L	M	N	Ň	O	P	Q	R	Ř	S	Š
☞	😊	😐	😞	🌫️	💀	🌀	🏠	📄	✈️	⚙️	🗑️	💧	🎵

T	Ť	U	Ú	Ǫ	V	W	X	Y	Z	Ž
⌘	②	✚	↘	↗	✚	⦿	⊠	☆	☾	③

Pokračování rozhovoru s paní Šimečkovou z farního zpravodaje č. 253

Jednota sv. Josefa 1945–48

Pojďte se podívat očima dvanáctileté žákyně Orla na poválečná léta v Jaroměřicích. Po válce zde působily tři katolické spolky: Orel, Jednota sv. Josefa a Lidová strana. Spojovala je duchovní i společenská činnost. Působistiše všech byl Lidový dům.

Po nedělním odpoledním požití se v zimě všichni scházeli v malém sále, příjemně vytopeném, a každý si vyhledal svoji zábavu. V létě se potkávali na farním dvoře u volejbalu.

Ještě se vrátím k zimnímu období, kdy se pod vedením paní učitelky Petrákové nacvičovala představení: Evičiny dvoje Vánoce, Vánoční sen, Pohádka máje a Krakonošova medicína. Dospělí a mládež za režie pátera Jana Podveského a pana Josefa Vondráška se představili hrou Chata u horské ozvěny, Děti Slovače, Psohlavci a nejvíce oblíbenou a opakovanou Fidlovačku. Zpěvy nacvičoval páter Jan Fiker. Vedl také dětský pěvecký sbor, který zpíval na májových pobožnostech a koledy u jesliček na sv. Štěpána. Recitace se střídaly se sborem.

Co se týká společenské kultury, bylo velmi pěkné hudební odpoledne pod názvem Králové harmoniky.

Na jaroměřické posvícení byla pozvána třicetiletá dechová krojovaná kapela z Vlčnova. Jednota a Lidová strana měly také svoji kapelu, kde hráli naši kněží a členové výše uvedených spolků. Kapela měla i svoji vlastní píseň, kterou se uváděla: *„My jsme známý orchestr, přišli jsme dnes k Vám, zvesela Vám zahrajeme, zazpíváme Vám.“*

Církevních slavnostních obřadů jsme se zúčastňovali společně. Vyšli jsme z Lidového domu pod praporem Jednoty a za doprovodu dechové hudby a zpěvu orelské hymny Vzhůru orle slovanský.

Jelikož toto vše probíhalo v poválečné době, nastal čas, kdy byly první volby a my, děti, jsme velice horlivě agitovaly pro Lidovou stranu. Napsaly jsme si letáčky a dávaly všem našim spoluobčanům. Měly jsme velkou radost, když v našem městě i na celém okrese Moravské Budějovice vyhrála Lidová strana – následky událostí v Babicích však poznamenaly celý kraj.

V této době byl nedostatek potravin a textilu. Pomáhala společnost UNRA z USA – dovážela kakao, čokoládu, konzervy a textil. Ve farnosti maminky textil vypraly, vyžehlily a rozdělily mezi děti.

Každé dítě dostalo potraviny a oděvy podle vlastního výběru.

Děti tehdejší doby se zajímaly i o politiku, protože prožívaly vše spolu s dospělými. Nebyly odděleny od života dospělých a prožívaly vše společně. Domácí prostředí mělo velký vliv. Tuto vzpomínku autorka věnuje svým kamarádkám, přátelům a těm, kteří již nejsou mezi námi a dívají se na nás z nebe, jak to tady vedeme.

(pokračování příště)

Setkání u věže

Bylo to, když farnost pořádala den otevřených dveří. Mimo jiné byla veřejnosti nabídnuta vyhlídka z věže s odborným výkladem. Já jsem byl požádán o službu dole u vchodu do věže. Mým úkolem bylo regulovat počet návštěvníků v každé skupině. Zájem vysoce překročil očekávání. Lidé stáli dlouhé fronty a také dlouhý čas na prohlídku. Což bylo unavující a náročné na trpělivost návštěvníků. V tomto zástupu byli i dva starší manželé. Paní, ta byla družná a veselá. Krátila si tak čas rozhovorem s lidmi kolem sebe. Zato její manžel pravý opak. Bylo na něm vidět, že už toho dlouhého čekání má dost. Vypadal zámračně. Postupně se ovšem dostali až ke mně, ke dveřím. Paní hned zavedla rozhovor i se mnou: „My s manželem jsme přijeli až ze šluknovského výběžku, my sem občas jezdíme.“ „Já to tam znám, já mám odtud manželku.“ zapojil jsem se s ní do hovoru. Tu paní mé sdělení očividně velmi potěšilo a byla ještě družnější. Radostně se otočila ke svému manželovi a říká: „Tady pán“ – ukazuje na mě – „má od nás manželku!“

Bylo ale vidět, že muž nadšení své ženy nesdílí, a tak nevrle odsekl: „Já mu za to nemůžu!“

Karel Kříž

Velká milost pro rok 2026!

Dne 3. října 2026 uplyne 800 let od úmrtí svatého Františka z Assisi. Papež Lev XIV vyhlásil Rok svatého Františka a od 10. ledna 2026 do 10. ledna 2027 jsou věřící vyzváni, aby se po vzoru svatého Františka stali vzorem svatého života a šířili Boží pokoj. Apoštolská penitenciárie pro tento rok uděluje mimořádné odpustky. Jedním z podmínek je putovat do františkánského klášterního kostela. Jedním z nich je kostel Nanebevzetí Panny Marie v Jihlavě u Brány Matky Boží. Využijme milosti, které nám církev nabízí a modleme se za sebe i naše zemřelé.

Jana Kopečková

Svatý otec vyhlásil Jubilejní rok svatého Františka u příležitosti 800. výročí úmrtí sv. Františka z Assisi. Jubileum bylo zahájeno obřadem 10. ledna 2026 v bazilice Panny Marie Andělské v Porciunkuli a potrvá do 10. ledna 2027 a má být časem duchovní obnovy, návratu k evangeliu a inspirace františkánským ideálem pokoje, chudoby a bratrství.

Možnost získání plnomocných odpustků je i v kostele Matky Boží v Jihlavě u kláštera minoritů za těchto podmínek:

- *modlitba Otče náš ... a Věřím v Boha ...*
- *svátost smíření: může být vykonána několik dní před nebo po (obvykle se doporučuje v rozmezí 14 dnů)*
- *svaté přijímání: v ten den*
- *modlitba na úmysl Svatého otce*
- *vnitřní dispozice: úplné odpoutání se od jakéhokoli zalíbení v hříchu, a to i lehkém*

Pokoj a Dobro

**Svatý Františku, náš bratře, ty,
který jsi před osmi sty lety šel vstříc
sestře smrti jako smířený člověk,
přimlouvej se za nás u Pána.**

**Ty, který jsi v Ukřižovaném
u svatého Damiána našel pravý
pokoj, nauč nás hledat v něm pramen
veškerého smíření, jež boří
všechny zdi.**

**Ty, který jsi neozbrojený
překročil hranice války
a neporozumění, dej nám odvahu
stavět mosty tam,
kde svět staví hranice.**

**V této době, sužované konflikty
a rozdělením, pros, abychom
se stávali tvůrci pokoje:
neozbrojenými a odzbrojujícími svědky
pokoje, jenž pochází od Krista.
Amen.**

modlitba papeže Lva XIV.

Bear Grylls - Palivo pro duši

Skaut, dobrodruh a autor bestsellerů Bear Grylls přežil pád s padákem, uříznutý prst ve vietnamské džungli i zlomenou ruku v Antarktidě. Úspěšně prošel náročným výcvikem, aby se stal členem SAS, a dokonce přeplul severní Atlantik v nafukovacím člunu. To nejtěžší, čemu kdy čelil, byla ale otcova smrt.

„Víra neznamená, že musíte být zvlášť ‚náboženští‘. Znamená pro mě, že o mně někdo ví, že jsem v bezpečí a že jsem milován. Bez ohledu na to, jakými životními bouřemi někdy procházím nebo jak často selhávám.“

Na stránkách této knihy Bear poprvé odhaluje inspiraci, která mu každý den pomáhá nacházet vnitřní pokoj. Zamyšlení na každý den vás mohou nasměrovat, posílit a povzbudit ve výzvách, které před vámi stojí.

Rozhovor s paní Petrou Pevnou

Petro, můžeš nám říct něco o sobě? Odkud pocházíš, jak ses dostala do Jaroměřic, co děláš?

Pocházím z Třebíče a do Jaroměřic nad Rokytnou mě přivedla práce – a vlastně i trochu životní náhoda. Po gymnáziu jsem nebyla úspěšná u přijímacích zkoušek na vysokou školu, a tak jsem začala učit na zdejší základní škole jako nekvalifikovaná učitelka. Dnes už to беру jako jeden z důležitých momentů svého života. Naučilo mě to pokoře, trpělivosti a také tomu, že někdy cesta není přímá, ale o to víc člověka formuje. Na toto období vzpomínám velmi ráda – na svého prvního nadřízeného, pana ředitele Ladislava Šabackého, i na své první žáky. Byla to krásná a intenzivní zkušenost, která mě hodně lidsky obohatila. Postupně jsem si dálkově doplnila vzdělání na střední pedagogické škole. Po mateřské dovolené jsem nastoupila na Městský úřad v Jaroměřicích, kde jsem působila řadu let. Bylo to období, kdy jsem profesně i osobně dozrávala – skloubit práci, rodinu a další dálkové studium na vysokých školách nebylo vždy jednoduché, ale zpětně jsem za tu zkušenost velmi vděčná.

Později jsem přešla do VZP ČR. Začínala jsem v personální oblasti a postupně jsem prošla manažerskými pozicemi ve středním i vysokém managementu. Aktuálně působím jako ředitelka regionální pobočky v Brně, která má v gesci Kraj Vysočina a Jihomoravský kraj. Je to práce náročná, ale smysluplná. Velmi si vážím toho, že mohu být součástí fungování zdravotního systému a že mám kolem sebe tým skvělých, schopných lidí jak po stránce odborné, ale i lidské. Když se ohlédnu zpět, vidím cestu, která nebyla nalinkovaná dopředu. Byla plná práce, studia, výzev i pochybností. Ale také podpory rodiny, kolegů a lidí, které jsem na své cestě potkala. A právě za to jsem nejvíce vděčná.

Vím, že ráda hraješ divadlo, co ti to dává?

Ochotnické divadlo mi dává možnost vracet se v čase. V Jaroměřicích je historie doslova přítomná – v zámku, v kostele, v příbězích rodu Questenberků. Když stojím na scéně při nočních prohlídkách nebo jiném představení, mám pocit, že ty příběhy znovu ožívají. Je to pro mě krásná protiváha k mé profesní práci. V zaměstnání pracuji s čísly, systémem a velkou odpovědností, divadlo je o emocích, fantazii a společném tvoření. Přesto mají něco společného – obojí je o lidech a o důvěře. Divadlo mě učí kreativitě i pohotovosti. Když se něco pokazí, musíte to zachránit s noblesou – nebo alespoň s úsměvem. A to je dovednost, která se hodí i mimo jeviště. Navíc mě baví, že ochotnické divadlo je čisté nadšení. Nikdo tam není proto, že musí. Jsme tam proto, že chceme tvořit, smát se a občas si ze sebe navzájem ale i ze sebe samotného udělat legraci. A to je velmi osvobozující. A věřte, že takových situací je u ochotníků opravdu hodně. Jak (a bez nadsázky) ráda tvrdím – co představení, to originál.

Ted' k tomu, co mnoho lidí opravdu zajímá. Před 2 lety jsi o Velikonocích přijala křest. Co tě tak oslovilo, že jsi uvěřila v Boha?

Moje cesta k víře a tím i ke křtu nebyla náhlá ani bouřlivá. Byla tichá a dlouhá. Poprvé jsem se s Biblí setkala asi v deseti letech. Byla mi přivezená z tehdejší Jugoslávie a mně tehdy připadala vzácná a trochu tajemná. Otvírala jsem ji dětskou zvědavostí. Něčemu (vlastně ničemu) jsem nerozuměla, ale některé věty ve mně zůstaly, jako by se jemně dotkly srdce a tiše tam čekaly. A chci říci, že ji mám doposud. Přestože mám nyní více vydání Bible, tato „velká, červená“ má čestné místo v naší knihovně, protože „ona“ byla prvním setkáním se s Bohem. Pak přišel život se vším, co přináší – studium, práce, rodina, odpovědnost, radosti i starosti. Otázky víry a Boha nebyly v popředí, ale úplně nezmizely. Vracívaly se v otázkách, v pochybnostech, v tichých chvílích. Velkou roli sehrály rozhovory s mou budoucí kmotrou. Tyto rozhovory byly obyčejné a přitom hluboké. Mluvily jsme o smyslu, o bolesti, o naději, o tom, co nás přesahuje. Nikdy mě nepřesvědčovala a velmi trpělivě se mnou mluvila a odpovídala na otázky, které jsem si sama dlouho netroufala vyslovit. Dnes s pokorou říkám, že Bůh na mě ťukal dlouho, ale velmi trpělivě. A já jsem možná i vědomě dělala, že neslyším. Ale On si mě nakonec našel. Ne okázale. Spíš v tichu, v drobných znameních, v setkáních, v pokoji, který jsem začala cítit. Začala jsem víc poslouchat. Víc číst. Víc být sama se sebou (a věřte, že někdy být jen sám se sebou je velmi těžké). Postupně jsem ale pochopila, že víra není slabost ani útek před realitou. Je to vztah. Důvěra. Odevzdání.

Rozhodnutí pro křest v dospělosti bylo vědomé a svobodné. Nebylo to jen tak, nebylo to z rodinné tradice, nebylo to zbrklé ani unáhlené. Bylo to moje osobní „ano“. A velmi silně jsem vnímala, že na té cestě nejsem sama. Měla jsem a stále mám kolem sebe lidi, kteří mě nesou – svou kmotru Alexandru, místní kněze Tomáše, Václava (každý jiný, každý jinak opravdový a inspirativní), brněnské kněze, všechny kolegyně a kolegy průvodce (Janu, Lenku, Alexe, Týnku, Nikolku, Verunku, Terezku, Naděnkou, Slávka), přátele z farnosti i svého duchovního vůdce Miloše, který mě trpělivě provází a pomáhá mi růst.

Víra mi neodstranila starosti ani nejistoty. Ale dala mi pokoj. Vědomí, že i když přijdou těžké chvíle, nejsem sama. A to je dar, za který jsem hluboce vděčná i šťastná. A stále se učím – naslouchat, číst, hledat a důvěřovat.

Jaká byla reakce okolí na tvůj křest? A co na to tvoje rodina?

Moje rodina není věřící. Pro moje rodiče to možná nebylo úplně pochopitelné rozhodnutí. Vyrůstali jsme v jiné době, kdy víra nebyla přirozenou součástí každodenního života.

(pokračování na straně 9)

O to víc si vážím toho, že moji nejbližší mou víru respektují. Nikdy jsem necítila odmítnutí, spíš tiché přijetí. A někdy i velmi něžné gesto – třeba když mi syn a snacha dají o Vánocích duchovní literaturu nebo když mě syn doprovodí na mši. Cítím, že je to jejich způsob, jak říct: víme, že je to pro tebe důležité. Víru nikomu, ani jim nenutím. Každý má svou cestu, své otázky i svůj čas. I já jsem se rozhodla jako dospělá a svéprávná žena. A stejně tak nechávám svobodně dýchat své okolí. A přesto... když hlídám vnoučata, občas jim udělám malý křížek na čelo. Není to nic tajného ani skrytého. Je to tiché požehnání, gesto lásky a ochrany, ne přesvědčování. Je to pro mě velmi něžný okamžik – krátká modlitba beze slov, ve které jim přeji dobro, radost a bezpečí na jejich cestě životem. Jsem šťastná, že moje rodina mé rozhodnutí respektuje. Nemusí mu úplně rozumět. Stačí, že ho přijímá. A to je dar.

Ted' s odstupem času, jak prožíváš svoji víru, co se ti v kostele líbí?

Víru prožívám spíš tiše než okázale. Je to pro mě každodenní vztah – někdy plný otázek, jindy naplněný pokojem. Je to naslouchání, čtení, přemýšlení i obyčejné ticho. Dříve jsem více prosila. Dnes mnohem víc děkuji. Za lidi kolem sebe, za sílu zvládat věci, za to, že i v nejistotách cítím, že nejsem sama. Tenhle posun je pro mě možná ještě důležitější než samotné rozhodnutí pro křest. Nevím, zda vše dělám dobře. Nevím, zda všemu správně rozumím. Nevím, zda se umím dobře modlit, zda vždy poznám, co je správné, zda jsem dost silná ve víře. Věřím však, že jsem přijata taková, jaká jsem. Věřím, že Bůh nehledá dokonalé modlitby ani bezchybné porozumění, ale upřímnost. Věřím, že právě ta je v mých rozhovorech s Bohem slyšet. Věřím, že víra nezačíná jistotou, ale touhou. A to mi zatím stačí.

A kostel? Kostel je pro mě místem zastavení. Místem, kde si mohu dovolit zpomalit. V běžném životě jsem zvyklá nést odpovědnost, rozhodovat, organizovat. V kostele ale mohu jen být. Sednout si do lavice a ztišit se. Velmi silně vnímám také krásu liturgie – světlo svíček, vůni kadidla, hudbu, a hlavně tu chvíli osobního ticha po přijímání. A když zazní varhany, je to pro mě vždy okamžik, kdy se něco v člověku otevře. Je v tom nadčasovost a hloubka, která přesahuje běžný den. A nesmírně důležité je pro mě farní společenství. Jak jsem řekla, moje rodina víru nežije, ale plně ji respektuje. A právě farnost se pro mě stala duchovní rodinou. Jsou to lidé, kteří sdílejí stejnou cestu, stejné otázky i radosti. Lidé, se kterými se mohu modlit, mluvit otevřeně o víře, někdy i pochybovat. Je v tom sounáležitost a vzájemná podpora. Necítím se tam sama, ale jako součást něčeho většího. A to je velmi posilující. Vírami dává pokoj. A kostel – spolu s farním společenstvím – je místem, kde ten pokoj znovu a znovu nacházím.

Mělas i nějaké očekávání nebo představy, které se nenaplnily?

Pro nás, kteří chodíme do kostela dlouho a někdy žijeme v zaběhnutých stereotypch, by bylo dobré vědět, jak některé věci vnímají nově příchozí. Upřímně – ano, měla. A možná je to dobře. Když člověk přichází ke křtu v dospělosti, má někdy trochu idealizovanou představu. Čekala jsem možná víc spontánní radosti, víc otevřenosti, víc sdílení. Představovala jsem si, že víra bude plná hlubokých rozhovorů a intenzivního společenství. Realita je samozřejmě lidštější. I v církvi jsme jen lidé – se svými stereotypy, únavou, někdy i uzavřeností. Pro nově příchozího může být někdy těžké vstoupit do již vytvořených vztahů. Ale postupně jsem pochopila, že církev není společenství dokonalých. Je to společenství hledajících. Jako člověk, který je zvyklý si věci zapisovat a přemýšlet o nich, mám občas během kázání chuť si nějakou silnou myšlenku poznamenat. Někdy zazní věta, která se člověka opravdu dotkne – a já bych si ji ráda odnesla i domů. Zatím to ale nedělám, protože cítím, že to není úplně obvyklé. Možná je to drobnost, ale právě takové drobnosti ukazují, jak jinak může nově příchozí víru prožívat – velmi intenzivně, soustředěně, s potřebou si věci uchovat. A přesto – víra samotná mě stále učí přijímat realitu takovou, jaká je. Učí mě trpělivosti, pokoře a také tomu, že opravdová hloubka se často skrývá v obyčejnosti. Možná bych jako „nově příchozí“ řekla, že velký význam mají malé věci. Úsměv, pozdrav, oslovení jménem. Pro člověka, který přichází zvenčí, může právě tohle být most. A já jsem vděčná, že tyto mosty postupně nacházím a snad i trochu stavím.

Petro, děkuji. Jsme rádi, že patříš mezi nás a přeji Ti hodně radosti na Tvé cestě k Bohu.

Miloš Jansa

Děkuji za tato slova. Přijetí, které jsem ve farnosti našla, pro mě není samozřejmost. Je to dar. A stejně tak si hluboce vážím důvěry, kterou jste mi dali, když mohu v kostele provázet. Vnímám to s pokorou jako službu, která má smysl jen tehdy, když vychází ze srdce. Jsem vděčná, že mohu být součástí tohoto společenství. Že mám místo, kde moje víra může růst i zrát. A přeji si být malým světlem pro druhé, zvláště pro ty, kdo přicházejí tiše a možná s obavami, tak jako jsem kdysi přicházela já. Pokud mohu svou přítomností, slovem nebo úsměvem přispět k tomu, aby se tu někdo cítil vítán, budu za to ráda.

Děkuji, že mohu patřit mezi vás. Je to pro mě radost i závazek zároveň.

Petra Pevná

„Bůh je tak blízko, že ho člověk snadno přehlédne.“

„Kašpárkova rolnička – znovuoživení tradice loutkového divadla“

Možná si někteří z vás pamatují, že v našem městě kdysi fungovalo **loutkové divadlo s marionetami**. Hrály se pohádky pro děti, divadlo spojovalo lidi a přinášelo radost. Poslední představení bylo odehráno v roce 2004 a od té doby loutky tiše odpočívaly. Dnes se je pokoušíme **vrátit zpátky k životu**.

Cílem projektu **Kašpárkova rolnička**, který finančně podpořila **NADACE VIA** částkou 25 000,- Kč, je:

- zachránit a opravit loutky,
- vytvořit nové pojízdné jeviště,
- postupně znovu obnovit **ochotnické loutkové divadlo pro děti i dospělé**.

A jak se můžete zapojit vy?

Nejde o žádné velké závazky ani zkušenosti. Hledáme **ochotné lidi s chutí pomoci**. Většina marionet jsou **původní loutky z místního loutkového divadla**. Jsou krásné, ale zároveň **potřebují péči** – vyčistit, opravit, obléct nové šaty, znovu navázat provázky.

Zapojit do projektu se tedy můžete například:

- pomocí při **opravách a čištění loutek**,
- šitím, čištěním a opravou **oblečků**,
- opravou kulis a výrobou scény (dřevěného jeviště),
- nebo jen tím, že projektu **věnujete svůj čas a trpělivost**.

Každá pomoc má smysl – i ta malá.

Výstava „Adoptuj loutku a pomoz ji vrátit zpátky na jeviště“

V kostele nyní můžete až do konce března vidět v boční chodbě výstavu loutek. Většina z nich je však v této chvíli u lidí, kteří se již do projektu zapojili a opravují je. Proto jsou na zdi místo nich pověšeny jejich fotografie.

Můžete si **vybrat jednu marionetu**, kterou pomůžete

- dát do pořádku,
- nebo její opravu podpoříte svým zájmem či jinak.

Nejde o vlastnictví – ale o **vztah a péči**. Každá loutka má svůj příběh a zaslouží si návrat zpátky na jeviště.

Proč to děláme?

Protože věříme, že:

- společné tvoření spojuje lidi,
- tradice mají smysl,
- loutkové divadlo patří na jeviště, ne do skříně.

Chceme, aby **Kašpárkova rolnička** byla otevřená všem generacím a opět rozzářila světýlka v očích dětí i dospělých.

Více informací získáte na tel. 608 558 266.

Marie Čermáková Tomanová

Jak správně namalovat obraz

Když se někdo rozhodne absolvovat školu výtvarného umění, tak se tam bude především učit, jak má dobrý obraz vypadat. Jak je správně stavěna kompozice obrazu, co je to zlatý řez, pomyslné linie a úhlopříčky v obraze, kladení barev atd. A k tomu ke všemu je ještě nezbytné navštěvovat galerie a studovat díla světových mistrů. Naším Mistrem a vzorem je Ten, jenž stvořil člověka k obrazu svému. My jsme více či méně zdařilé originální kopie. Tak jako rádi navštěvujeme třeba Boží kafe, tak také nutně potřebujeme navštěvovat Boží galerii a studovat Originál.

Pán Bůh nám k tomu dal pravidla, kterými bychom se měli při utváření svého obrazu řídit. Když se jimi neřídíme, tak z obrazu vytvoříme kýč. Jak takový obraz potom vypadá, vidíme u bezohledných agresorů a těch, co hromadí majetky, které by nebyli schopni využít ani za několik životů. Jestliže nerespektujeme tato daná pravidla, tak náš obraz vypadá, jako graffiti posprejovaná zed'. A o tom se říká, že je to umění inspirované d'áblem. My ani nejsme schopni proniknout do myšlení těchto lidí a pochopit je. Ale apoštol Pavel říká: „ Bůh tohoto světa je zaslepil, takže nevidí světlo evangelia o Božské slávě Krista, věrného Božího obrazu“.

Naštěstí je ještě dost těch, kteří jsou si vědomi toho, že jsou stvořeni k obrazu Božímu a proto o tento obraz pečují. Protože vědí, že umění zušlechťuje ducha a tříbí rozum (jak už přede mnou někdo řekl). Je důležité pečovat o svůj obraz, protože na něj hledí všichni ti, se kterými se setkáváme. Apoštol Pavel píše: „Na nezakryté tváři nás všech se odráží jako v zrcadle Pánova velebnost „ 2. Kor. 3; 18.

Občas se mi dostává té cti, že při mši sv. rozdávám sv. přijímání. A nelze si nepovšimnout jedné farnice, která pokaždé přistupuje s milým úsměvem. A to působí velice povzbudivě. Kdysi jsem poslouchal pořad v rádiu. Paní redaktorka vedla rozhovor s jednou ženou, která měla velkou sbírku koček – figurek. Ta se jí vyptávala, jak velkou sbírku má, kde všude je získala a z jakého materiálu jsou atd, atd. Na konci jí položila otázku: „ Která z nich je nejvzácnější?“ Sběratelka se na chvíli zamyslela a pak říká: „ No, - která je nejvzácnější..., mám jednu, ta je celá ze zlata. A mám jinou, ta je zase z moduritu, tu mi udělala moje vnučka ve školce. A položila redaktorce řečnickou otázku: „ Která je nejvzácnější? „ A paní redaktorka si odpověděla sama: „ Je to ta z moduritu.“ A ta žena jí jen přitakala.

V jedné pohádce se říká, že je sůl nad zlato. Protože cit a láska mají hodnotu, která se nedá ničím zaplatit. Je to jako v umění. Když se třeba ztratí nějaký vzácný obraz a někdo se zeptá, jakou měl hodnotu, tak znalec vysloví cenu, která je třeba v milionech, ale hned nato dodá, že umělecká hodnota je mnohem větší. Ta se ani vyčíslit nedá. Je to jako cit a láska. Ale toho už jsou schopni i ty nejmenší děti. Protože Ježíš říká, nebudete-li jako děti, nevejdete do Božího království. Malé dítě, když se naučí držet tužku v ruce, tak většinou nakreslí svoji maminku. U dospělých tento neuměle vytvořený obrázek vyvolá shovívavý úsměv. Ale ne tak u maminky. Ta vidí něco jiného. Vidí vděčnost a lásku svého dítěte. Myslím, že tohle on nás očekává i Pán Bůh.

A na závěr ještě několik adres Božích galerií: Křesťanská konference, duchovní obnovy, exercicie, Godzone Tour, New Dawn...

Sepsal a trochu si zamoralizoval

Karel Kříž

„Zdolat ty nejvyšší vrcholy předpokládá víc pokory než odvahy.“

Pavel Kosorin

Pořad bohoslužeb

10. týden				2. - 8. března 2026
Pondělí 2. 3.	sv. Simplicius			
Úterý 3. 3.	sv. Kunhuta			
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl	<i>mše svatá pro děti</i>
Středa 4. 3.	sv. Kazimír			
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl	
Čtvrtek 5. 3.	sv. Teofil (Bohumil)			
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl	
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání	<i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 6. 3.	bl. Friedrich (Bedřich, Miroslav)			<i>První pátek v měsíci/návštěva nemocných</i>
	14:30	Přílozany	- volný úmysl	
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl	
Sobota 7. 3.	sv. Perpetua a Felicita (Blažena)			
	17:00	Jaroměřice	- pobožnost 1. soboty	
Neděle 8. 3.	3. NEDĚLE POSTNÍ			
	8:00	Myslibořice	- za živou a zemřelou rodinu Čermákovu s poděkováním za dožití věku	
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za prarodiče, rodiče Vechetovy a Jílkovy, sestru, děti a jejich rodiny - za Stanislava Žáka, rodinu Žákovu, Kalendovu, Svobodovu a Klinerovu - za živou a zemřelou rodinu Pacolovu a duše v očistci	
	18:00	Jaroměřice	- za farnost	
11. týden				9. - 15. března 2026
Pondělí 9. 3.	sv. Františka Římská			
Úterý 10. 3.	sv. Jan Ogilvie			
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl	<i>mše svatá pro děti</i>
Středa 11. 3.	sv. Elogius z Kordoby			
	7:30	Jaroměřice	- na poděkování za Boží pomoc a ochranu	
Čtvrtek 12. 3.	sv. Kvirin			
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl	
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání - 15. 3. výročí 101 let od narození Mons. Josefa Valeriána	
Pátek 13. 3.	sv. Patricie (Vlasta)			
	18:00	Jaroměřice	- za Jaroslava Šulu a manželku, za živou a zemřelou rodinu a duše v očistci	
Sobota 14. 3.	sv. Matylda			

Neděle 15. 3.	4. NEDĚLE POSTNÍ		
	8:00	Myslibořice	- volný úmysl
	9:30	Jaroměřice	- <i>na společný úmysl</i> - za rodinu Koldanovu, Cechovu, Šmídovu, Adamovu a duše v očistci - za zemřelého Jana Šumberu a celou rodinu - za živou a zemřelou rodinu Kašparidesovu, Vyskočilovu, Slatinskou, Šlápotovu, Bartejsovu a Fantovu - za Martina Kusého, živou a zemřelou rodinu Kusých a Šimečkovu
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
12. týden			16. - 22. března 2026
Pondělí 16. 3.	sv. Heribert		
Úterý 17. 3.	sv. Patrik		
	18:00	Jaroměřice	- na úmysl dárce a za poděkování <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 18. 3.	sv. Cyril Jeruzalémský		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
19. 3.	Slavnost sv. Josefa		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svatě tichá adorace</i>
Pátek 20. 3.	sv. Archip		
	18:00	Jaroměřice	- za Josefa Dobeše a přízeň
Sobota 21. 3.	bl. Serapion		
Neděle 22. 3.	5. NEDĚLE POSTNÍ		
	8:00	Myslibořice	- za Josefa a Marii Doležalovy a dvojce rodiče
	9:30	Jaroměřice	- <i>na společný úmysl</i> - za živou a zemřelou rodinu Spilkovu, Tomáše Spilku - za rodinu Čermákovu a Řepovu - za Bohumila Filipského, dvojce rodiče a syna Marka - za manžele Durdovy a Dolákovy - poděkování za uzdravení a za celou živou a zemřelou rodinu Kosmákovu a Svobodovu - za rodinu Životovu
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
13. týden			23. - 29. března 2026
Pondělí 23. 3.	sv. Turibius z Mongroveja		
Úterý 24. 3.	sv. Kateřina Švédská		
	18:00	Jaroměřice	- <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 25. 3.	Slavnost Zvěstování Páně		
	7:30	Jaroměřice	- za Lubomíra Šulu, rodiče a duše v očistci

Čtvrtek 26. 3.	sv. Kastulus (Haštal)		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání - 27. 3. - 10 let výročí od úmrtí Mons. Josefa Valeriána <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 27. 3.	sv. Rupert		
	18:00	Jaroměřice	- na společný úmysl
Sobota 28. 3.	sv. Rogát		
Neděle 29. 3.	6. NEDĚLE POSTNÍ - KVĚTNÁ NEDĚLE <i>Přechod na letní čas</i>		
	8:00	Myslibořice	- za Věru a Jiřího Melkusovy a rodinu
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za Marii a Otu Majzlíkovy, děti a celou přízeň - za Aničku a Jaroslava Kudláčkovy a duše v očistci - za Františka Hálu, rodiče, sourozence a duše v očistci - za živou a zemřelou rodinu Kousalíkovu, Punčochářovu a Brindovu
	18:00	Jaroměřice	- za farnost
14. týden			30. března - 5. dubna 2026
Úterý 31. 3.	bl. Balbína		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 1. 4.	sv. Makarius (Blahomír)		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek 2. 4.	ZELENÝ ČTVRTEK		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	18:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svaté tichá adorace</i>
Pátek 3. 4.	VELKÝ PÁTEK - den přísného postu <i>První pátek v měsíci/návštěva nemocných</i>		
	15:00	Jaroměřice	- křížová cesta v zámeckém parku
	18:00	Jaroměřice	- obřady Velkého pátku + sbírka na Boží hrob
Sobota 4. 4.	BÍLÁ SOBOTA		
	20:00	Jaroměřice	- volný úmysl
Neděle 5. 4.	SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ - BOŽÍ HOD VELIKONOČNÍ <i>Sbírka na opravy a podporu pastore/křestní neděle</i>		
	8:00	Myslibořice	- volný úmysl
	9:30	Jaroměřice	- na společný úmysl - za živou a zemřelou rodinu Vechetovu, Chvátalovu, za manžele Dvořákovy a rodinu Hrůzovu - za rodinu Kabelkovu a Dvořákovu
	19:00	Jaroměřice	- za farnost
15. týden			6. - 12. dubna 2026
Pondělí 6. 4.	PONDĚLÍ VELIKONOČNÍ		
	8:00	Myslibořice	- na poděkování za Boží ochranu a pomoc
	9:30	Jaroměřice	- na poděkování za Boží ochranu a pomoc

Úterý 7. 4.	sv. Jan Křtitel de la Salle		
	18:00	Jaroměřice	- volný úmysl <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 8. 4.	sv. Albert		
	7:30	Jaroměřice	- volný úmysl
Čtvrtek 9. 4.	sv. Marie Kleofášova		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	19:00	Jaroměřice	- za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svatě tichá adorace</i>
Pátek 10. 4.	sv. Michael de Sanctis		
	19:00	Jaroměřice	- za Janu Černou, Lubomíra Pavlíčka a Boženu Texlovou - za rodiče Bařinovy, Vorlíčkovy, za prarodiče a za Marii Vorlíčkovou
Sobota 11. 4.	sv. Stanislav		
Neděle 12. 4.	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ		
	8:00	Myslibořice	- za Bohuslava Mika, dvoje rodiče a duše v očistci
	9:30	Jaroměřice	- <i>na společný úmysl</i> - za živou a zemřelou rodinu Bémovu a Skuciusovu - za rodiče Salákovy a jejich zemřelé příbuzné, za žijící rodiny Salákových a Ježkových - za Juliuse Hotového, vnuka, dceru, manželku a dvoje rodiče - za Františka Svobodu, Marii Svobodovu, zemřelou rodinu Smutných, Vlčkovu a Svobodovu
	19:00	Jaroměřice	- za farnost
16. týden			13. - 19. dubna 2026
Úterý 14. 4.	sv. Lambert		
	18:00	Jaroměřice	- za Jiřího Částku, rodiče a sourozence <i>mše svatá pro děti</i>
Středa 15. 4.	sv. Anastázie		
	7:30	Jaroměřice	- za Františka Pokorného, manželku a celou rodinu
Čtvrtek 16. 4.	sv. Bernadetta Soubirousová		
	15:30	Myslibořice	- volný úmysl
	9:00	Jaroměřice	REKOLEKCE - za kněze a nová kněžská a řeholní povolání <i>po mši svatě tichá adorace</i>
Pátek 17. 4.	sv. Inocenc		
	19:00	Jaroměřice	- za Marii Gallovu, Boží ochranu pro živou rodinu a duše v očistci
Neděle 19. 4.	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ		
	8:00	Myslibořice	- za Marcelu Novákovu a celou rodinu
	9:30	Jaroměřice	- <i>na společný úmysl</i> - za 94 let života a ochranu Panny Marie - za Milana Němce a vnuka Milana - za rodiče Švaříčkovy a Rivilovy - za rodiče Škrdlovy, živou rodinu, rodiče Louckých a syna - za Františka Kopečka, rodinu Šoukalovu a sourozence
	19:00	Jaroměřice	- za farnost

Informační leták farnosti

Redakční rada

P. Mgr. Tomáš Holcner,
e-mail: tomas.holcner@seznam.cz,
mobil: 777831550

Mgr. Marie Čermáková Tomanová,
e-mail: kremca79@gmail.com
mobil: 608558266

Ing. Marcela Životová
e-mail: m.kucharova@spucr.cz
mobil: 776265551

Ivo Resl,
e-mail: iiresl@seznam.cz
mobil: 607808609

Tisk nezištně zajišťuje:

tiskařík.cz

+420 608 477 864

Jaroměřice n.R.

FARNOST JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU
VÁS SRDEČNĚ ZVE NA

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU

K ROKU BLAHOŘEČENÍ

P. JANA BULY A P. VÁCLAVA DRBOLY

TÉMA: BLAHOSLAVENSTVÍ

1 TÝDEN - 24. 2. 2026 - SM LUDMILA NĚMCOVÁ, FMA

Blahoslavení milosrdní, neboť oni dojdou milosrdenství.

Lk, 5,7

2. TÝDEN - 3. 3. 2026 - P. ŁUKASZ ZARAŚ, SCHP

Blahoslavení tvůrci pokoje, neboť oni budou nazváni Božími syny.

Lk, 5,9

3. TÝDEN - 10. 3. 2026 - FRANTIŠEK ŠPAČEK

Blahoslavení chudí v duchu, neboť jejich je nebeské království.

Lk, 5,3

4. TÝDEN - 17. 3. 2026 - P. ANTONÍN BRYCHTA

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.

Lk, 5,8

5. TÝDEN - 24. 3. 2026 - VERONIKA LOJDOVÁ

Blahoslavení plačící, neboť oni budou potěšeni

Lk, 5,4

KAŽDÉ ÚTERÝ PO MŠI SVATÉ V 18:30 HOIDN

Farnost Jaroměřice nad Rokytňou

SCHOLIČKA

pro děti od 4 - 12 let
každé liché úterý od 17:00
bývalá dětská kaple

více informací u Jany Ševčíkové tel.: 602 228 947 nebo Jany Křezcarové tel.: 722 765 418

Pěvecký chrámový sbor

kostela sv. Markéty Jaroměřice nad Rokytňou

VYUŽIJ SVÉ DARY A BUĎ SOUČÁSTÍ NAŠEHO SBORU

KAŽDNOU NEDĚLI V 18:00

LIDOVÝ DŮM, MALÝ SÁL

PRO VÍCE INFORMACÍ VOLEJTE NA TEL.: 722 765 418

FARNOST JAROMĚŘICE NAD ROKYTNOU

KAŽDÉ SUDÉ ÚTERÝ
OD 17:00 NA KÚRU

VÍCE INFO: JANA KŘEZCAROVÁ TEL.: 722 765 418